

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Formatio participioru[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

non me uiuēte. multa tuli puer. Ieiunaturus multū comedo. Aliter loquuti sunt interim docti, teste Valla, sed elegantia amplectamur. Hora. tñ non aliter loquutus est dicens in arte de sene. Laudator tēporis acti Se puero, quia sensus est temporis acti quū ipse esset puer. Valla credidit pro puer poni, quod esse non potest, quia se puero cēfor, castigatōq; minorū non fuit, neq; hoc dicit Horati. debet em̄ se puero ordinari cū acti non cum censor &c. Discite igit o adolefcētū li diligēter obseruare iam dictā regulā.

Formatio participiorū.

Præsens format a bam uel bar, ipm uertēdo in ns. ut quassans, uoluitans, quē & plura ratiōe antedicta capiūtur aliquādo pro quassatus uolutatus, p̄cipitatus, sui legens, ero legēs, hic ratiō p̄sentis adhuc cōspicitur, iens, quiens anomale formātur. Sed ntūs hic in raro usu est ut in heteroclitis dixim⁹. Præteritū a supino postiore addēdo s. ut lectulectus. Rus a priore supino mutādo m in rus, ut dormiturus. dus a genitiuo p̄sentis mutādo tis in dus, ut diuidētis diuidēdus, p̄e in ueteribus in tertia & quarta u legit, ut gerundus, diuidūdus &c. quibus similia non temere fingamus. Olus, exolus, perosus ab odi sunt pertinētia, quia sine figura accusatiuū regūt, alij uolūt esse noia lecta sunt cōceptus, cōcepturus & osurus, sio factus facit, pransus, ccenatus, potus, iuratus actiue. Interim etiā passiuē sumunt. Hora. Ne prā se lamie uiuū extrahat aluo, pota aqua, pransum holus &c. Depozentia olim cōmunia fuerūt, ideo præterita participia legūtur aliqñ passiuē, ut auxiliatus, imitatus p̄meditatus &c. Sunt etiā præteriti imperfecti tēporis Virgili. Et qua uictus Abas, & qua gradēuus Alesthes, id est qua uehebat. ait Serui. de cōmunibus hi sunt uersus. Verbum cōmune, quū agat & patiat. Sola per ans, ens, rus, tamē actio significat. Dum solū patit, sed p̄teritū dat utrūq;. Ex neutris quædā legūtur p̄terita, ut quæ Nebrissen. colligit. Euafus qui euafit. L. i. l. i. xxij. ab urbe. Exercitū inquit cæsum seq; euafum esse. i. euafisse. Iniuratus qui non iurauit, sed nomē est. Gelli. lib. vij. Atq; iureiurādo satisfactio iniuriati abijissent. scitus qui scit. Oui, x. meta. Nessus adit mēbrisq; ualēs, scitusq; uadorū, sed nomē est quia genitiuū regit per regulā actiue signās &c. Imprāsus qui nōdū prāsus est, nomē est, sparsus qui spargit cū gō nomē est, & ad eandē regulā pertinet. Virgi. Geor. iij. haustus sparsus aquarū. Nebrissen. dixit eē participia, nos autē noia. Ausus qui audet, aliquādo etiā passiuē. Martia. Hoc tibi p̄meritis & talibus imp̄cor ausis. Inausus aliquādo qui non audet. Idem. Nil intentatū selius nil mitūt inausum. Discessus qui discessit.

Occasus qui occidit. Obitus qui obiit. Cęcili⁹. Custodibus discessis mlti intericerent. Lucillius. Quę horis sublata duabus. Omnia sunt sole occaso. Liuius andronicus. Cupidus misero obito. Claudius. Quadrigarius interitus dixit adiectiue pro qui interijt. Acriter inquit cōmissa pugna multis interitis. A senesco. Salu. senectus a. um. dixit. Omnibus inquit, quibus senecto corpore uirtus militaris erat Decretus a. um. qui decreuit a decreseo. Liuius Andronicus. Nocte dieq; decretū & auctum. Sic excretus, exoletus qui adulescere desijt, aut hore Fesio. Nō dices tamē cū imperitis, sis bene uetus &c.

Elegans præteritorū vsus.

Participiū præteriti tēporis cum his uerbis uolo, facio, habeo est non inelegans, licet uetus sit loquēdi modus, ut rogatū te habeo, id est rogo, Missa faciamus hæc, id est dimittamus. Ponit quoq; p̄ infinitiua cum uolo, curo & pluribus. Teren. Iam inuentū tibi curabo, & ad ductū tuū Pamphilū, id est inuenire & adducere. Alij dicerēt inuiniuum esse intelligi. Itē cū oportet & pluribus forsā p̄ infinitiua ponitur. Cice. Ita factū non oportuit. Teren. Nōne prædictū, nōne comunicatū prius oportuit. Plau. in Menech. Quid dubitatis iam sublimem raptū oportuit. Lanci. credit hæc participia nō esse, sed infinita, quia Teren. aduentū dixit pro aduenisse, quū nemo dicat aduentus a. um. Et ego apud Plau. in Persa legi. Dum stas reditū oportuit id est rediisse uel intelligi esse, sed fallitur. Lancilo. quia nō dicimus rē seruatiū oportuit per supinū, sed per participiū seruatiā. Cice. Totam rem illi integrā seruatiā oportuit. Et sicut obitus, discessus adiectiue lecta sunt, ut probauimus, ita aliquādo aduētus a. um. & rediditus a. um. lecta esse est uerisimile. Sic nos abs te irrisos nō oportuit subauditur esse, quod rustice exprimeret. Oportet prædictū. & iteretia oportet prædixisse, sed per præteritū sepius oportuit. Teren. Nōne oportuit me præscisse añ. Præteritū ablatiui casus neutri generis præsertim iungit nominibus opus & usus, quæ ablatiuū p̄sunt, ut diximus, & ponit tale participiū pro infinitiua. Salu. Priusq; incipias consulto, & ubi consulueris mature facto opus est, id est consulere & facere. Cice. Tatū quū opus est clamas, quū tibi loqui conuenit obmutescis. Plau. in Menech. Ibo domū, ut parentē, quibus paratis opus est. Idem in Amphi. Vbi summus imperator non adest ad exercitum citius quod non facto usus sit q̄ quod facto est opus. Terē. Quod parato opus est para, ut præsens pro præterito necessitate cōacti locamus interim ita etiā præteritū p̄ præsentī, ut oppugnati resisumus, id est dum oppugnamur &c.